

- Sąd błędnie pominął dokonanie oceny, czy istnieje wystarczająco ścisły związek, a nawet jakikolwiek związek, między informacjami dotyczącymi prawa krajowego przedstawionymi przed Izłą Odwoławczą a dowodami, które zostały przedstawione we właściwym czasie przed Wydziałem Sprzeciwów. Jeżeli brak takiego związku, chodzi o „nowy” dowód, a nie „dodatkowy lub uzupełniający” dowód – jak wymaga tego art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z zasadą 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2868/95

- Stwierdzając, że nie są spełnione formalne przesłanki dotyczące powoływanego dowodu odnoszącego się do ustawodawstwa krajowego, Sąd naruszył zasadę 19 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 2868/95. Aby zagwarantować prawo do obrony strony pozwanej w postępowaniu *inter partes*, niezbędne jest przestrzeganie określonego formalizmu.
- Mając na względzie „paralelizm form”, wymogi związane z wykazaniem rejestracji znaku towarowego [zasada 19 ust. 2 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia nr 2868/95] powinno się stosować w drodze analogii do dowodu dotyczącego przepisów ustawodawstwa krajowego, które zapewniają skuteczność prawną niezarejestrowanemu znakowi towarowemu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995, L 303, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 lipca 2016 r. w sprawie T-745/14, TeamBank/EUIPO – Easy Asset Management (EASY CREDIT), wniesione w dniu 15 września 2016 r. przez TeamBank AG Nürnberg

(Sprawa C-495/16 P)

(2017/C 078/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: TeamBank AG Nürnberg (przedstawiciel: D. Terheggen, rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO); Easy Asset Management AD

Prezes Trybunału postanowił o wykreśleniu sprawy z rejestru.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 17 listopada 2016 r. – Firma Hans Bühler KG

(Sprawa C-580/16)

(2017/C 078/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Firma Hans Bühler KG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 141 lit. c) dyrektywy 2006/112⁽¹⁾, od którego zgodnie z art. 42 (w związku z art. 197) dyrektywy 2006/112 zależy odstępnie od stosowania art. 41 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112, należy interpretować w ten sposób, że wskazana tam przesłanka nie jest spełniona, gdy podatnik posiada siedzibę i jest zarejestrowany dla celów podatku VAT w państwie członkowskim, z którego towary są wysyłane lub transportowane, także w wypadku, gdy podatnik ten w ramach konkretnego wewnątrzspółnotowego nabycia towarów używa numeru identyfikacji podatkowej dla celów podatku VAT nadanego w innym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 42 i art. 265 w związku z art. 263 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że jedynie złożenie we właściwym terminie informacji podsumowującej powoduje odstępnie od stosowania art. 41 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz. U. L 347, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – Komisja Europejska/Republika Słowacka**(Sprawa C-626/16)**

(2017/C 078/13)

*Język postępowania: słowacki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Sanfrutos Cano i A. Tokár, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych do zastosowania się do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, w którym Trybunał orzekł, iż Republika Słowacka nie wykonała zobowiązań ciążących na niej na podstawie art. 14 lit. a)-c) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów⁽¹⁾, Republika Słowacka uchybiła swoim zobowiązaniom z art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
2. zasądzenie od Republiki Słowackiej zapłaty na rzecz Komisji Europejskiej, na rachunek „Środki własne Unii Europejskiej”:
 - a) okresowej kary pieniężnej w wysokości 6 793,80 EUR za każdy dzień opóźnienia w przyjęciu środków niezbędnych do zastosowania się przez Republikę Słowacką do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja;
 - b) ryczałtu w wysokości 743,60 EUR za każdy dzień opóźnienia (jednak w minimalnej łącznej kwocie 939 000 EUR) w przyjęciu środków niezbędnych do zastosowania się przez Republikę Słowacką do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, Komisja/Słowacja, począwszy od dnia 25 kwietnia 2013 r., dnia ogłoszenia tego wyroku,
 - do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, albo
 - do dnia, w którym zostaną przyjęte środki niezbędne do zastosowania się przez Republikę Słowacką do wyroku Trybunału w sprawie C-331/11, jeżeli dzień ten nastąpi przed dniem ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, oraz